



## List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 glđ. 50 kr., za pol leta 1 glđ. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

### Beseda o lovski postavi.

Stokrat izrečena, tisočkrat ponovljena je našega kmeta dandanes tožba o slabih časih, saj pa mu tudi lahko verjame vsak, kdor le količkak opazuje njegov trud in delo, pa tudi njega stroške in nezgode. Sploh se od kmeta terja čedalje vse preveč; nalagajo se mu zmirom večji davki, da se mu že časih res pamet meša in hrbet krivi pod njimi. Preskrbeti mora on vse okoli sebe; kakor za mnogo število beračev in ubogih, tako tudi se mora udeležiti plačevanja za ponesrečene delavce v tovarnah itd. S kratka na ramena kmeta se zida in dela, pa ne pomisli zraven, koliko bode on mogel nositi!

Zraven velikih bremen pa tudi razne nezgode krčijo kmetu dohodke. Trsna uš, peronospora in drugi sovražniki vinogradov storili so v kratkih letih, da je naše kmetijstvo s tem zelo ranjeno. Vinorejci ne pride-lajo veliko in še to z velikimi stroški, — kmetje od drugod pa, ki so prej po ceni, če ne dobrih, pa vsaj naravna vina kupovali, morajo zdaj oskrbeti se z moštom iz tujine, ali pa z žganjem, da zadovoljijo svoji družini. In kakor kaže, to v prihodnje ne bo bolje, kje toraj tej rani našega kmetijstva iskati zdravila, pomoči?

V raznih listih se čita in tudi priprosti kmetič je te misli, ko bi se moglo v kratkem zarediti dosti sadja, da bi vsak travnik in log bil obsajen s sadnim drevjem, dobilo bi se vsaj ob boljših letinah sadja obilno, iz ka-terega se bi napravilo dobre in krepilne pijače za dom. Mislim, da je na stotine kmetov se že prizadevalo sto-riti ta korak, ali nekaj jim njih delovanje neizrekljivo ovira, to je namreč divjačina in zajci!

Naj se kmet še toliko trudi in zaredi lepih drevesec, ter morebiti v jeseni razsadi v odločene prostore, v tem času zaradi preobilnega družega dela ne more vsakega popolno zagraditi, ta pa so potem navadno žrtva požrešnega zajčjega zoba. Naša lovška postava namreč ne zabranjuje najemnikom lova gojiti divjačine po svoji

volji in zategadelj je toliko divjačine, in tudi toliko škode pri kmetijstvu.

Vsled te sile je odbor občine Janževivrh-Arlica v zadnjem seji — na predlog g. A. Grubeljnika — prosil slavno kmetijsko družbo štajarsko, naj posreduje pri dež. odboru, da se ta rana kmetijstva celi, oziroma va-ruje s tem, da se strogo naroči najemnikom lova zajce posebno v jeseni skrajno pokončati. Slavna družba se je prijazno odzvala, s pristavkom, da se strinja s to prošnjo, samo da bi bilo več enacih od občin, kajti več glasov več velja!

Ker imajo gotovo po vsem dolenjem Štirkem vsi kmetje ene in vsaj podobne težave v tem obziru in ker se le z združenimi močmi daje kaj doseči, prosimo vse občinske odbore, ki se z nami v tej zadevi strinjajo, naj sklenejo enake prošnje gledé na divjačino na slavno kmetijsko družbo štajarsko. To bode prvi korak, za ka-terim naj sledijo drugi, da se bode naša lovška postava predru-gačila in sicer v korist kmetijstvu!

Tako nam piše marljivi sodelovalec doli z zelenega Pohorja in mi smo v tem enacih mislij z njim. Da se divjačina popolnem vkonča, tega pač nihče ne želi in ni treba, ali potreba je, da se lovška postava predru-gači ter tako vredi, da bode občinam sploh in kmeto-valcem posebej v korist. Ali kedaj se more to zgoditi? Naj gospóda dela na spremembo postave, na to ne smemo čakati, kajti njej je dosedanja postava po volji, tu je v resnici le delo kmečkih občin in one naj sto-rijo po gorenjem nasvetu. Mi nismo prijatelji štajarske c. kr. kmetijske družbe; to ne, ker je iz gola nemška družba ter doslej ni imela srca za slov. kmeta, ali če se hoče potegniti, kakor pravi, za pošteno spremembo lovske postave, potem se obrnimo do nje! To bode veliko pametniše, kakor pa n. pr. če piše obč. zastop v Ločah, v Peklu i. dr. do dr. Foreggerja, naj dela na to, da visoka vlada ne bode več toliko prijazna do Slo-vencev.

## Cerkvene zadeve.

### Smrt in pogreb č. g. Franc Vrliča, župnika v Stranicah.

Jako neprijetno nas je presenetila vest, da so nam naš ljubi dušni pastir vlč. g. Franc Vrlič nagloma, vsled srčne kapi, na tujem umrli. Splošna žalost je zavladała po fari. Spogledovali smo se in vpraševali, kako se je zgodilo, da so tako naglo svet zapustili. Reč je ta-le:

Dne 3. majnika t. l. je g. župnika mrtvoud na jezik zadel. Morali so se vleči. Za zdravniško umetnostjo so tako daleč okrevali, da so bolniško posteljo zapustivši, začeli razumljivo govoriti. Od zdaj naprej, če tudi težko, so sv. mašo služili, spovedovali itd. Veselega srca pa so zmirom bili in kakor so se v zdravih letih znali prav ljubeznjivo smejati, njim to tudi še zdaj v boleznih ni pošlo. Da bi si pa svoje zdravje kaj bolj utrdili, so se namenili k znamenitemu župniku č. g. Kneippu na Bavarsko. Toda to daljjo pot je slabotnemu gospodu Vitanjski zdravnik, g. dr. Lautner odsvetoval. Torej so se potem pa namenili v Judendorf, kake tri ure od Gradca. Tam namreč vrači bolnike zdravnik, ki se je pri Kneippu učil.

Dne 29. junija, v praznik sv. Petra in Pavla, so zadnjokrat pred svojimi farani božjo službo opravili. Dne 30. junija podali so se na pot. Še tisti dan zvečer ob 1/2 6. dospeli so g. Vrlič v Judendorf. Od tam so pisali domov na adresu g. Antona Arzenšek, nadučitelja v Stranicah, tri dopisnice, kjer so poročali, da so se srečno vozili, da so veliko videli in slišali itd. Pisali so tako slabo in nerazumljivo, da smo se le čudili, kako so mogli na pošti brati in na pravi kraj poslati. Dne 6. julija, zvečer ob 9. uri so sedeli v mali družbi pri večerji. Pritožijo se gospodom, da jim je malo slabo. Toda preden se jim je moglo kaj postreči, zgrudili so se že in so izdihnili svojo dušo. G. zdravnik je takoj pritekel, je skušal jih oživiti, toda bilo je vse zastoj.

Naglo so poslali v Gratwein, kjer je farna cerkev, mrtvašnica in zaloga mrtvaških krst. Še tisto noč so zemeljske ostanke g. Vrliča v Gratwein pripeljali in jih v tamošnji veliki mrtvašnici, podobni kapeli, na mrtvaški oder postavili. Tamošnji prebivalci so mrtvaški oder rajnega gospoda, ki so devet let v sekovski škofiji služili, prav lepo s cveticami ozaljšali in obilno prihajali njihovo truplo škropit. Zvečer pa so se zbrali pobožni Gratweinčani s svojim domačim dušnim pastirjem, č. o. kapitarjem iz samostana v Runu, ter so pri mrtvaškem odru skupno molili sv. rožni venec, litanije itd. Ko se je vest raznesla, da so g. Vrlič umrli, tedaj je pač vsak Straničan želel, da bi, čeravno jim ni bilo dano doma umreti, bili vsaj na domačem pokopališču, v sredi svojih ljubljenih ovčic pokopani. Ta občna in srčna želja se je naznanila dekanu in nadžupniku, preč. gospodu Jerneju Vohu v Konjicah. Postrežljivi, kakor zmirom, so tudi tukaj radi pomagali žalostnim farmanom Straniškim. Podali so se v Gradec iu Gratwein, ter vse potrebno ukrenili, da se zemeljski ostanki prepeljajo v faro, kjer so bili župnik nad 23 let. V soboto t. j. 9. julija predpoldne ob 1/2 10. uri pripeljali so mrtvaško krsto do Poličan. Tam so naložili krsto na voz, ki je iz Stranic prišel. Po časi se je pomikal voz po cesti, ki je peljal mrtvo truplo. Spominjali smo se pri tem pogledu na tisti voz, ki je pred 17 leti vozil zemeljske ostanke dekana in nadžupnika Konjiškega preč. g. Jož. Rozmana. Kakor so tedaj povsod milo in tužno zvonovi za slovo pevali, se je to tudi sedaj zgodilo po vseh farah, skoz katere je vozil mrtvaški voz. V Konjicah so celo eden g. duhovnik za rajnim gospodom mrt-

vaške molitve opravili in krsto skoz trg spremili. Bodi jim prelepa zahvala na tem mestu izrečena!

Proti večeru okoli šeste ure so pripeljali krsto na Stranice. Zvonovi so milo zapeli — farmani so izvedeli prihod trupla rajnega gospoda. Krsta se je zanesla v veliko sobo v farovžu. Drugi dan so ljudje prihajali, toda obličja svojega ljubljenege dušnega pastirja niso mogli videti, ker truga, v kateri so gospod ležali, je bila zalita in povrh te truge bila je še druga. Tako namreč terja postava pri mrličih, ki se prepeljajo. Na ponedeljek t. j. dne 11. julija predpoldnem ob 9. uri bil je napovedan pogreb. Čč. gg. duhovnikov se je bilo zbralo 22. Štiri dekanije: Konjiška, Novocerkovška, Slovenbistrška, in Šmarijska, so bile zastopane. Ljudstva, akoravno je zdaj veliko dela, je bila polna cerkev.

Po vigilijah stopili so preč. g. Jernej Voh, dekan in nadžupnik Konjiški, na prižnico, ter so si vzeli za geslo svojega govora besede sv. evangelista in apostola Matavža 24, 44: »Zato bodite tudi vi pripravljeni, ker Sin človeka bođe prišel ob uri, katere vi ne veste«. Najprvo so nam razložili, kako se je z rajnim gospodom godilo na tujem, pri smrti itd. Opisali so nam malo njihovo življenje in njihovo delovanje itd. Najbolj tolažljivo za nas je bilo pa to, da so nas takorekoč zagotovili o tem, da rajni gospod, akoravno nagloma, niso šli nepripravljeni na uni svet pred večnega Sodnika. Povedali so nam, da so rajni gospod vsaki teden sv. spoved opravljali in da vejo, da so to storili tudi pred praznikom sv. Petra in Pavla, preden so se na pot podali. (Konec prih.)

## Gospodarske stvari.

### Kako je treba travnike gojiti?

Z malimi izjemami se pri nas travniki vseskozi zanemarjajo, kar je tem žalostnejše, ker prihaja našemu kmetu glavna pomoč iz živinoreje, vendar pa le-ta ne more prospevati, ako travniki ne dajajo dosti veliko in dosti dobre piče. Navadno se misli, da že zadostuje, če se mah in krtinje s travnikov odpravi in če se razun tega na travnik tudi še voda napelje, najmenitnejše delo pa se pozabi in opusti.

Pred vsem drugim morajo se namreč močvirnati prostori osušiti. Če so na istem travniku tudi vzvišeni prostori, ki se radi posušijo, treba je tu zemljo odkopati ter prst v nižje, močvirnate prostore spraviti. Ako se ti nabira voda na travniku, treba jo je seveda odpraviti, kar se zgodi najlažje z odprtimi rovi (grabami). Ker pa ti preveč rodovitne zemlje zavzemajo, je v tem oziru bolje, ako se rabijo cevi. Ako se je močvirje odpravilo, treba je ondi tudi staro travo odpraviti in nove nasejati; tudi apnenje je na teh prostorih uspešno ravno tako, kakor potresanje z žagovino. Tam kjer je mogoče je prav dobro spomladi in jeseni iz potoka vodo na travnik napeljati, kadar je voda prav kalna, enako se tudi celi Egiptet gnoji. Kjer pa to ni mogoče, treba je rovov, ki ob enem skrbijo, da travniki niso premokri, ne presuhi. Nikar pa se naj ne pozabi travnikov vestno gnojiti. Vsako tretje leto naj se gnojijo z navadnim gnojem iz hlevov, pogošče pa s kompostom in gnojšnico.

Pogubno je dalje posebno to, da se v jeseni po travnikih pase, vse jedno ali so za to ali ne. Na bolj mokre travnike naj bi se živina nikoli ne pustila, pa tudi ne na take, ki ležijo na strmih rebrih. Živina namreč vmeži boljso travo in napravljajo se močvirja; ako pa travniki niso na ravnem, tedaj se zemlja pod njenimi nogami zrahlja in že nekoliko silnejši dež jo po-

tem odplavi. Tudi če so tla presuha, ni dobro živine na-nje goniti; tla se tako še bolj utrdijo in postanejo nesposobna za kakoršnokoli travo.

Vsled sprememb, ki so se vršile zadnjih dvajset let na gospodarstvenem polju, kakor tudi v trgovini z Ameriko in Avstralijo je pridelovanje žita v naših avstrijskih deželah jako oslabilo. Škodo, ki nam je iz tega izrastla, treba bo bržkone nadomestiti z živinorejo. Da pa bo to mogoče, treba je pred vsem izvrstno obdelanih travnikov, ki naj dajajo potrebne piče. Zato opomnimo naše gospodarje še enkrat na to stvar in trdno upamo, da naši sveti ne ostanejo brez uspeha.

### O konjereji.

Žrebeta, katera so prejšnje mesece vsak dan le nekoliko ur na prostem bila, smejo ta mesec vsak dan celi dan biti pod milim nebom. Nič jim ne škoduje ne dež ne vroče solnce. Treba je tudi že začeti žrebeta voditi sem ter tje na kontarji, da se privadijo redni hoji. Ta vaja je posebno važna za premiranje, pa tudi za prodajo konj. Priporočati je tudi gospodarjem, da žrebetom večkrat vzdigajo noge ter nekoliko na kopito potolčejo s kamenom. S tem privadijo žrebeta, da si dajo rada snažiti kopita, pozneje pa podkovati.

Žrebeta začenjajo že jesti in zatoraj opominjamo konjerejce, naj jim ne napravljajo previsokih jaslic. Previsoke jasli so krive, da postanejo žrebeta sedlasta to je, da imajo opognjen hrbet. Ta napaka pa je očesu neprijetna in toraj dobri prodaji škodljiva.

**Sejmovi.** Dne 30. julija v Kostrevnici. Dne 1. avgusta v Dolu, v Ormoži, v Gomilici, v Konjicah, v Lučanah, v Marenbergu in pri Sv. Martinu pod Vurbergom. Dne 2. avgusta pri Sv. Lenartu v slov. gor. in v Radgoni.

## Dopisi.

**Iz Zlogone na Pohorji.** (Spomini, zahvala.) Čas urno teče in letošnja žetva je tukaj, bodi nam toraj še dovoljeno, nekoliko besedij izpregovoriti iz lanskih spominov. Kakor je že znano, so lani kmetje v Čadramski okolici, posebno pa še v Zlogoni in Gori silno škodo trpeli po toči, zato so se priporočali svojim vrstnikom, kateri niso tako nesrečni bili, naj bi jim s kakoršnimi koli darovi pomagali, da bi lažje prestali slabe čase. In ker tudi tukajšnji kmetje niso nikoli zaostali, kadar je bilo treba kakim ponesrečencem kaj darovati, zato je bilo tudi upati, da v slabem času ne bodo brez pomoči ostali. In res nekoliko je bilo obdarovanih že v jeseni, deloma z denarjem, deloma s sočivjem, kar so na prošnjo velečastitega gospoda župnika po bližnjih krajih nabrali. Bodi tem potom izrečena srčna zahvala č. gosp. župniku za njih trud, kakor tudi vsem blagim dobrotnikom, kateri so sebi pritrkali in bližnjemu v pomoč kaj darovali: še enkrat hvala jim! Dne 17. junija pa je prišel tukaj v Čadram že dolgo pričakovano in obljubljeno miloščino delit poškodovancem iz Celja sam gosp. c. kr. okrajni glavar, pri tej priložnosti je bilo obdarovanih okoli 70 posestnikov v znesku po dva, tri ali štiri goldinarje; koliko so prejeli viničarji in najemniki, ni znano, le to je znano, da je prej zmanjkalo denarja, kakor pa ljudij, kateri bi še bili tudi radi kaj dobili. Komur je lanska škoda v tem kraju bila znana, rad pritrki, da preobilna ta podpora ni bila in po pravici smemo reči, da bi bil že lahko celi kraj gladu izumrl, ko bi bili samo na to čakali, kar bi od drugih dobili, a da se kaj takega nij zgodilo, zato so skrbeli naši rodni

bratje Hrvati, kateri so vedno, skoraj v vsako nedeljo turšico prodajali v Čadramu. Zato pomanjkanja še ni bilo, pa to je treba pomisliti, kedaj se bodo zadelale denarne vrzeli, katere so se vsled pomanjkanja domačega živeža napraviti morale. Letos gotovo ne; čeravno so ozimna žita še precej lepa, imajo vendar slabo ceno. Vina pa tudi ne bo, ker letos je trs komaj zdrave rozge pognal, ne pa da bi rodil. Sicer zelo priporočajo zoper peronosporo škropiti, ali kdo bo letos škropil, ko mu ničesar stroškov ne vrne? Najboljšega leta se sicer še letos ne moremo nadjati, vendar ako nas še Bog posihmal, kakor do zdaj varuje hudega vremena, bodemo vsaj zavoljo živeža brez skrbi, za pijačo bode pa že Bog skrbel. Vsem našim dobrotnikom iz srca želimo, naj jim ljubi Bog stoterno povrne, kar so zavoljo nas zgube trpeli, sami sebi pa, da bi nam ne bilo treba več takih časov doživeti in da bi mogli veselejše novice po svetu naznanjati.

**Iz Črešnjic.** Od 25. junija do 3. julija t. l. smo imeli v tukajšnji fari veliko duhovno veselje. Obhajal se je namreč po preč. gg. Janezu Macur, Alojziju Pogorelec in Francu Kitak, misijonarjih od sv. Jožefa pri Celju, sv. misijon. Ta misijon je bil od Boga očitno blagoslovljen. Od začetka do konca so bile spovednice neprenehoma obložene in poslušalcev pri ganljivih govorih je bilo zmirom dovolj, da-si je fara le majhna ter so imeli ljudje v tem času veliko dela. Gotovo je mnogo, mnogo src, prej potrhih in žalostnih, zdaj potolaženih in veselih. Vse se je vršilo v najlepšem redu. Zlasti blagoslovljenje misijonskega križa, konečna pridiga pod milim nebom ter potem prekrasno razvita procesija na visokem hribu je gotovo vsakemu pričujočemu globoko v srce seglo. Misijonski križ, izvrstno delo Ferd. Stuflesserja, iz Gradna na Tirolskem, so nosili trije obče spoštovani možje. Pred križem je pa šla dolga vrsta ovenčanih deklic. Enake procesije še tukaj nikdar ni bilo in tudi ne toliko ljudstva ter tako navdušenega in vnetega za sveto stvar. Ko slednjič v cerkvi po zahvalni pesmi domači župnik spregovoril zahvalno besedo preč. gg. misijonarjem, so jim tudi vsi pričujoči, globoko ganjeni, trikrat na glas zaklicali: Bog jim povrni! — Pač prav imaš, ljubo slovensko ljudstvo, da čišlaš duhovne dobrote ter si iščeš v sv. veri tolažbe, ker drugače itak nimaš ničesar, kakor težko delo in toliko drugih težav. Drugi den zgodaj smo še spominjali se rajnih in imeli za nje sv. opravilo. Potem pa so se preč. gg. misijonarji poslovili. Teklo je mnogo solz. Naj jim izrečemo tudi s tem v imenu cele fare in vseh sosedov še enkrat presrečni: Bog povrni ves trud, ki so ga z nami imeli tako potrpežljivo in radostno. Hvala pa tudi preč. gg. sosednim župnikom Ivanu Čagranu in Blažu Dolinšku za blagovoljno pomoč pri tem svetem opravilu.

**Iz Ljutomera.** (Župan, tajnik.) Pri našem občinskem zastopu pojejo zdaj napete strune. Zdaj dobro čutimo, da imamo novega župana — lekarja Schwarz. Ta mož je po rodu Čeh. Nekdaj je bil drugega mišljenja. Bil je ud čitalnice ter je popeval z nami slovenske pesmi, da ga je bilo veselje slišati. Pa iz Pavla je postal Savel. Zdaj mu mrzi vse, kar ga je nekdanj veselilo. Se bolje, kakor sam naš župan, poganjata se za nemčursko stvar dva znana moža: c. kr. davkar Aleksander Duller in poštar Franček Mavrič. Pred kratkim je bila seja občinskega odbora. Dosedanji občinski tajnik Viljem Schneider je prosil, da mu vsled bolezni ni mogoče več službe opravljati, in da se mu naj da za mnogoletno službovanje kaka vpokojnina. — A gospod davkar Duller je bil drugih mislij. Ta gospod je predlagal, naj se da gospodu Schneiderju le tri mesece prosto stanovanje z dozdajnim plačilom, potem pa ne niti krajcerja več. Ta predlog je bil sprejet z vsemi nasprotnimi glasovi, tudi

trgovec gospod Matjaž Zemljič je za-nj glasoval. To je torej plačilo možu, ki se je polnih 26 let trudil v občinski službi, vporabil najbolje moči v njeno korist in pri tem skoro popolnoma izgubil — luč svojih očíj. To je hvaležnost! Slovenci, odprite oči in pogledjte, kako naši nemški nasprotniki plačujejo šestindvajsetletni trud onemoglemu, skoro oslepelemu možu.

**Od Sv. Jurija na Ščavnici.** (Javna zahvala.) Krajni šolski svet pri Sv. Juriju na Ščavnici in šolsko vodstvo v imenu gg. učiteljev štejeta si v prijetno dolžnost, odtod k Kapeli odšedšemu velečastnemu kaplanu, g. Jerneju Frangežu izreči zaslužno zahvalo za veliki trud, ki so ga imeli kot vesten katehet s šolsko mladino naše šole in za njihovo naklonjenost, katero so skazovali odkritosrčno skozi 4 $\frac{1}{2}$  leta tukajšnjemu učiteljstvu blagodušno in neumorno nas spodbujajoč na geslo:

Kadar cerkev, dom in šola svoje sile slože,  
Narodu se boljša bodočnost pričakovat može.

Želje vseh zavednih Šentjurčanov so: Bog naj Vas spremlja na Vaših potih ter Vas zdravega in krepkega ohrani v prid cerkvi, domovini in šoli. Mi se bomo Vas zmiraj s hvaležnim srcem spominjali, ohranite tudi nas v blagem spominu. Na neprijetnosti, ki so morebiti Vaše za vse dobro vneto srce grenile, pa blagovolite pozabiti, provzročiteljem tistih (pa odpustiti, kajti bolje je, krivico trpeti, kakor delati.

Jernej Košar,  
načelnik kraj. šol. sveta.

Josip Mihelič,  
šolski vodja.

**Iz Razborja.** (Žalostno novico) Vam imam poročati. Nemila smrt pokosila je nam jako priljubljene gospoda župnika Antona Potočnika. Še pred tremi tjedni čvrsti in čili, v cvetu moške dobe, legli so dne 25. junija v postelj, s katere niso več vstali. Po 12-dnevni mučni bolezni izdihnili so dne 6. julija ob polu sedmih zjutraj svojo blago dušo, zapustivši nas osamljene, žalujoče ovčice. Kako so bili priljubljeni pri bližnjih, kakor oddaljenih, kazal je slovesni spreved dne 8. julija ter ga se je vdeležilo razven mnogobrojne obilice ljudstva štirinajst duhovnikov in štirje učitelji. Nagrobnico govorili so kaj ganljivo čast. gospod Hajšek, dekan Bistriški, popisujoč blago življenje prerano zamrlega gospoda župnika. Iz govora prevzeli smo si nekaj podrobnostij pastirovanja rajnega gospoda. Rojeni na Gubnem pri Pilštanju leta 1850, obiskovali so tam ljudsko šolo ter že rano kazali nenavadno nadarjenost. Vsled tega dali so jih oče v Celje na gimnazijo, katero so tudi z odliko dovršili ter bili v bogoslovje leta 1870 sprejeti. Leta 1874 v mašnika posvečeni pomagali so pastiriti v Vitanji, v Starem trgu tik Slov. Gradca, v Marenbergu, Čadramu, Slov. Bistrici, odkodar so nastopili našo faro kot župnik pred tremi leti. Neosahljiva gorečnost v spolnjevanji svojih težkih dolžnostij, izborna ljubeznjivost v poslovanji s svetom in redka učenost dičja je ranjkemu gospodu preblogo srce. A pri vsem tem so bili vendar ponižni. Hipoma pridobili so si vsa srca faranov, bili pa tudi kot dober govornik na okoli daleč priljubljeni. Tem huje nas je nemilo iznenadila britka smrt in v srce segajoče jokanje ob grobu pričalo je, kako radi smo jih imeli. Ko so jim pevci svoj: »Nad zvezdami« v slovo zapeli, bil je jok brezmejen. Vsako oko je bilo rósno, vsako srce ganjeno. Bodi jim večna krona tam za neumerjeno budljivost in vneto delovanje v vinogradu Gospodovem, tukaj pa neprejenljivi hvaležni spomin.

**Iz Slov. goric.** (Občinsko.) Odkar je g. Ornik, nadučitelj odšel od Sv. Ane, imajo tako prasko, da se razlega daleč po prijaznih Slov. goricah. Popred je pri cerkvi oznanjeval imenovani gospod, a sedaj si je Šavniška občina izbrala svojega listonoša za oznanitelja. Ker se

pa tukaj delita dva politična okraja: Sv. Lenart in Cmurrek izbrale so si občine, spadajoče v okraj Sv. Lenart, tudi svojega za oznanitelja, on si gotovo to zasluži, ker je reven, nezmožen težkega dela in po vrhu še iskren Slovenec in obče poznan v Slovencih. Ali kako se začudijo naše poštene petere občine, ko mu predstojnik Šavniški prepove, da ne sme več oznanjevati. To je občine tostranske silno razžalilo, češ: kadar je v cerkvi in šoli kaj potrebno, tedaj so dobre te občine, pravice pa bi ne imele nobene; po takem bi samo Šavniški poglavarji radi celo faro vladali.

**Iz Gornjega grada.** (Šolstvo.) Kakor je že čitateljem znano, imamo mi trirazredno ljudsko šolo, kar pa jim ni znano, je to, da sta sedaj dva razreda na njej zaprta. Gospa podučiteljica ima že od velike noči dopust radi bolezni, in sedaj je še gospod učitelj zbolel, tako da sedaj v trgu dva razreda zaprta stojita. Čudim se, da slavni šolski svet se prav nič ne zmeni za to stvar; če pa stariši otroke doma obdržijo in jih parkrat v šolo ne pošljejo, pride pa hitro kazen. Ali če, kakor sedaj pri nas, šola zaprta stoji, je pa vse dobro. Ker sem ravno pri šolskih zadevah, naj se še rajnega nadučitelja Červa spomenim, kateri ima mnogo zaslug ali še lesenega spomenika nima. P. J.

**Z Ribnice.** (Točnost ali ka-li?) V občini Ribnica-Hudikot je bila volitev obč. odbora dne 28. januarija. Zavoljo nekega pooblastila nasprotne stranke vložil se je od naših priziv, katerega rešitev in odlok smo še le zdaj pričakali, in se glasi: nove volitve! Zavoljo te malenkosti napravljati ob največjem delu pöta okoli 100 valilcem, vzbujati zopet polegla sovraštva in strasti z novič in to po preteku pol leta, zdi se nam vendar nerazumljivo ali bolje, sumljivo ter v korist nasprotne stranke. Toda Slovenci, ne udajte se, pustite ob največjem delu vse h krati in idite zopet na volišče! Naj nasprotna stranka in svet izvé, da ste možje, narodnjaki!

**Iz Ljutomerskih goric.** Na predvečer sv. bratov Cirila in Metoda smo tudi mi, akoravno revni stanovaleci, večinoma viničarji naredili kres na čast našima blagovestnikoma; da je bila cela reč bolj glasna, nabrali smo nekoliko denarja za smodnik in smo z možnarji streljali, da se je razlegalo daleč tje po Murskem polji. Visoko v zraku obesili smo v podobi zvezde iz papirja izrezane imena, sv. bratov znotraj zvezde in tudi na vsaki strani v papirnatih oblak so gorele luči. To je bilo kaj lepo videti iz daljave, vendar je bila vsa ta čast, ki smo jo s tem naredili sv. bratoma, le majhna pičica v primeri njunih neprecenljivih zaslug za naš narod slovenski; dolžni smo nju tedaj častiti od leta do leta bolj, tako daleč, da bi to prišlo v občeno navado po vseh slovenskih krajih, kakor je povsodi to v navadi na velikonočno soboto. Vi premožnejši ljudje po vaséh in trgih lahko bi takšne slovesnosti napravili na večih krajih, da bi tako tudi druge sosedes s tem izgledom vneli za tako blago početje. Narod slovenski, ki lepih svojih praznikov nikdar ne opusti, gotovo tudi tega premenitnega godovanja v prihodnje ne pozabi.

**Iz Lembaha.** (Lurška Marija.) Spet ti naznanjam, dragi Gospodar, novo veselje, katero so nam priredili naš. č. g. župnik v nedeljo 17. julija. Nismo še pozabili in nikoli ne bomo slovesnosti novih zvonov, katera je bila dne 12. junija. Prijazna Lembaška vas je takrat bila podobna krasnemu šotoru, ki je ozaljšan z vencí, zelenjem in mnogobrojnimi zastavami. Ni bilo hrama brez venca, zastave in kinča. Veselo in navdušeno je vse bilo od mladega do najstarejega človeka. Obširni popis slovesnosti zvonov bode gotovo poznej došel. Podajmo se k slovesnosti Lurške Marije! Neka gospa je kupila pri zlatarju gosp. Dohnaliku v Mariboru

Lurško Devico in njo je podarila farni cerkvi v Lembahu. Dan in ura slovesnosti je bil napovedan. V nedeljo, dne 17. julija se je popoldne ob 2 zbrala šolska mladina z učitelji pri cerkvi, prišlo je tudi mnogo odraslih ljudi in čez 60 belo oblečenih deklet. Teh je 8 neslo lep tron za novo podobo Matere božje. Po večernicah se poda dolga procesija, katero so vodili gospod župnik, h križu na polju in ondi pričakuje Lurško Devico. Ko gospod Dohnalik na okinčanem vozu pripelja novo podobo in njo razkrije, smo veselo zaklicali: oh kako lepa je! Tukaj pri križu so čast. gospod župnik njo blagoslovili in spregovorili nekaj besedij, potem pa zapojejo zvonovi, strelba zadoni in s pobožnim petjem in molitvami sprejmljamo ljubo Devico k farni cerkvi. Solznati smo bili pri procesiji, razjokali pa se smo, ko pridemo v razsvetljeno hišo božjo, na nov dom Lurške Device. Odmolili smo litanije lavretanske, in preden smo zapustili hišo božjo, smo še enkrat pokleknili pred sveto Devico, ponižno smo se nji priporočili in njo prosili, naj bode naša mila mati, mi pa bomo njeni zvesti otroci. Hvala bodi čast. gospodu župniku, da so nam priredili spet novo veselje, in hvala dobri gospej za njeni mili dar. Slišali smo, da bodemo letos imeli še tretje veselje. Pri križu na polju, kjer smo pričakovali nove zvonove, Lurško Devico, bode se kapelica stavila.

## Politični ogled.

### Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Državni zbor je dognal svoje delo v četrtek so razšli gg. poslanci, vsak v svojo domovino potem, ko so vsprejeli vse načrte postav za kronsko veljavo, včeraj pa so isto storili v Gosposki hiši. Sedaj pa se začne delo za ministra. Baron Rothschild se dela, kakor da bi ne dal rad posojila ministru za drž. finance, češ, da mu premalo vrže, vsled tega pa le-ta misli, da shaja tudi brez posojila, če ne bodo pretrdi ti, ki imajo državne zadolžnice ali obligacije v rokah. Ako vsprejmejo le-ti nove obligacije za stare, ne da tirjajo gotovega denarja za-nje, potem ministru ni treba posojila. Upamo, da to storijo. — Da odstopi vojni minister, fem. baron Bauer, neki ni resnica. Tudi pri njem hodi za denar: on ga več tirja, finančna ministra, avstrijski in ogerski, pa ga ne dasta.

Štajarsko. Kakor druga leta, tako tudi letos nemški liberalci niso volili koga niti izmed nemških konservativcev, niti slovenskih poslancev v delegaciji. Našo deželo zastopa v njej torej le nemški liberalci. Lepo to ni in tudi ne pravično, ali liberalno je tako. — »Südmark« izdaja nov list kot prilogo nemških listov; ne verjamemo, da bode sedaj kasa tega društva bolj polna. Tudi Nemcem, kar je zmernih, preseda to društvo, saj ga ni treba pa dela vendar-le veliko prepira v raznih krajih.

Koroško. Deželni poslanec P. Lax je odložil poslanstvo in bode nova volitev dne 20. avgusta. Da Slovenci zmagajo, ni upanja, kajti volilni okraj je tako sestavljen, da slov. volilci ne morejo priti do večine. Vsled tega se letos ne vdeležijo volitev. Škoda! — Tujcev je letos precej po deželi. Denarja pustijo taki res nekaj, toda v nrvstvenem oziru ne prinesejo tujci, najbolj judje, sreče v deželo.

Kranjsko. Deželna vlada je ustavila sklep mestnega zastopa v Ljubljani, po katerem naj bi bila imena ulic le slovenska, ker tak sklep krati neki pravice Nemcev. Kaj pa je torej s pravicami Slovencev v Mariboru, na Ptujih, v Celjih? V vseh teh mestih ne najde človek

niti ene ulice, da ima poleg nemškega slov. ime in vendar prebiva v njih razmerno več Slovencev, kakor v Ljubljani Nemcev. — V Novem mestu je nekaj nemškutarjev in ker ne morejo doma priti do moči, grdijo slov. naprave, zlasti pa tamošnjo gimnazijo po nemških listih, n. pr. v »Tagesposti«, »D. Wacht«. To je malo častno za njih »nemško omiko«.

Primorsko. Ker je dež. glavar, grof Coronini propal o volitvah za občinski zastop, vjezilo ga je tako, da se je odpovedal poslanstvu; nazadnje pa si je vendar-le premislil in tako ostane še naprej v svojih častnih službah. On ni prijatelj Slovencev, toda tudi čez rmeno-črne mejnike, tje v Italijo ne gleda, kakor drugi.

Tržaško. V delegaciji zastopa Trst in okolico jud, dr. Luzzato, ali res ne morejo Italijani biti brez svojega juda? — Pomorsko društvo Lloyd dobi novo ladijo, izdelano v Londonu. Ta ladija bode največja, kar jih ima društvo. Društvo dobiva veliko podporo od države.

Istersko. Pri c. kr. okr. sodnji v Trstu je bil obsojen kmet Ivan Nemeč na en mesec v ječo, ker se mu je dokazalo, da je pri obč. volitvah v Gažonu volil dvakrat: za se in za Gregorja Nemeča; se ve, da je volil z Lahij in more biti tudi na njih prigovarjanje.

Hrvaško. Skof dr. Strossmayer misli, da ni mogoče ogerski vladi prenarediti jugoslovanske akademije v hrvaško-slovansko. To bi bilo zoper pravila akademije. Resnica, ali kedaj se madjarska sila zmeni za pravico?

Ogersko. Bela pl. Lukacs je postal minister za trgovino. Možu se poje hvala, da je jako nadarjen pa tudi vnet za madjarsko slavo. — Povodenj je na mnogih krajih napravila veliko škodo.

### Vunanje države.

Rim. Kakor se poroča, imenujejo sv. oče Leon XIII. dalmatina o. E. Soldati za nadškofa in patrijarha v Benetkah. Soldati je torej avstrijec po rodu.

Italijansko. Koliko šteje Italija prebivalcev? Po novem štetju ima jih 20.847.191, v desetih letih se je število nategnilo za 1,608.910, ali tudi izselilo se jih je veliko v daljno Ameriko. — Kralj Umberto je daroval za prebivalce, katerim je poškodovana lava iz gore Etna posestva, 20.000 lir, škoda pa je jako velika.

Francosko. Anarhistov prihaja čedalje več v glavno mesto francoske republike in bati se je ondi novih nesreč. Mesto je sicer pomnožilo število redarjev, ali kaj pomaga, ko se tudi število anarhistov in sploh ljudi, ki hočejo živeti na lahkem, od pohajkovanja, jako silno množi!

Belgijsko. Zmerom bolj se kaže, da ne bode nič iz splošnje volilne pravice, kajti liberalci se bojijo, da bi jim potlej ne bilo moči več priti do večine. Zato se branijo enake postave na vse kripnje.

Nemško. K Bismarcku, ki biva sedaj v Kisingu, je prišlo zadnje nedeljo kacih 4500 mož iz raznih mest in je vidno, da je to trolasemu knezu ljubo, ker bode cesarju v oči. Drugih nasledkov pa brž tudi taki »pohodi« nimajo za državo, najmanj pa pomorejo njemu kedaj na prejšnje mesto. Za-nj je le še »mesto mrmranja«.

Rusko. Minister za drž. finance, Višnjegradski je odstopil, ker se mu zdravje še ni vzboljšalo. — Kolera se širi in je od četrta do petka v raznih mestih zbolelo 699 ljudi, izmed teh je 391 jih umrlo. Najbrž pa je še to število prenizko.

Bolgarsko. Čvetero morilcev ministra Belčeva so ujeli ter jih obsodili, enega na vešala, druge pa v ječo na čas življenja. Pri obravnavi se je pokazalo, da so zločinci živeli ob ruskih denarjih.

Srbsko. Prejšnji kralj, Milan še ne da miru ter hoče sina, mladega kralja Aleksandra, spraviti na slaba

pota. Tako se sploh sodi, kajti Milan ne pusti kraljici Nataliji do sina kralja in »vladar« Ristić potegne rad z njim. Vpraša se, iz kacic namenov to stori? Mar misli kedaj sam splezati do krone?

Afrika. Marokanski sultan ni hotel podpisati trgovinske pogodbe z angleško vlado in sedaj so strune jako napete med njim in angleško državo. Mogoče je lahko, da pride do vojske, ali to bi bila velika nespamet od njega, saj ne more zmagati in kaj čaka potem sultana? Nič druga, kakor ponižanje, če še ne kaj hujega.

Amerika. V tem, ko smo imeli v Evropi vedno deževno vreme, bila je v novem svetu velika vročina in z njo veliko neviht. Pri Weelingu, v zahodni Virginiji, je taka nevihta eno rodbino vtopila v nalivu, v lesovih pri Kay-City pa je nastal požar, ki je vgonobil velike širjave logov in je tudi blizo pol tega mesta vkončal.

## Za poduk in kratek čas.

Kako so Prusaki rešili Joška.

Napisal J. Sattler.

### II.

Nekega dne me obiščejo mati. Pri vratih so stali in me čakali. Vojak pride po mene. Silno tesno mi je bilo krog srca. Polotili so se me čudni občutki: veselil sem se in bal. Ko me uzrejo mati, zasvetijo se jim solze v očeh. Uboga mati, saj so vedno mislili in upali, da postanem duhovnik, da bom molil in maševal za njih. Ta misel jih je krepila pri trudapolnem delu; ta up jih je tolažil v britkostih in nadlogah. Ali sedaj? Vse sladke njih nade so splavale po vodi; izginila je tolažba starih dnij. Stal sem v oguljenem plašču pred njimi kakor strahot. Ni bilo več nobene dvojbe; bil sem žalostna istinitost vojaška. Nekaj hipov sva stala nema; potem pa rečejo mati otirajoč si solze iz očíj: »Moj Bog, takošnega te moram videti! Oh, kaj sem doživela! Koliko skrbij in truda me je stalo, da si se šolal! Sedaj je pa vse brez uspeha!«

Da-si me je solz bilo sram v pričo tovarišev, vendar se nisem mogel premagati. Porosilo se je tudi meni oko. Komu bi pa materine solze ne segle v globino srca? Kdo bi mogel gledati plakajočo mater brez ganejenja? Ihteč rečem: »Volja božja!« Potem hitim prosit vodjo, da bi smel spremljati mater. Od kraja mi ni hotel tega dovoliti, češ, da sem novinec in se toraj ne znam vesti vojaški. Najbrž pa mi je branil izhod radi krasne moje obleke! Naposled ga vendar gane prošnja matere same.

Šla sva. Med potjo jamejo zopet tarnati:

»Kaj bo iz tebe?«

»Ne žalujte, mati. Bog še obrne vse prav, saj se brez svete njegove volje nič ne zgodi.«

S temi besedami sem jih pomiril nekoliko. Čudovito moč ima vera v previdnost božjo. Ko se spomnimo, da dela neskončno modri Bog vse prav, odvali se nam s potrtega srca obupnosti težki kamen. Vera nam pravi, da ima Oče nebeški z nami najboljše namere. On nam ne nareja boli, nego hoče le blaginjo našo.

Spremljal sem mater kraj deroče Drave proti Sv. Petru. Mnogo sva si imela povedati. Hitro so minile ure. Prišel je ločitve čas. Oh kaka ločitev! Uboga mati se me oklenejo glasno plakajoč. Toda nič ni pomagalo. Odtrgala naju je usoda nepreporna. Jeden pogled še v najmilši obraz, in srečno blaga, zlata mati! Drava je zašumela, ko bi hotela oglušiti ihtenje materino in moje.

### III.

Bilo je sredi meseca junija. Na vadišču za Mari-

borskim pokopališčem smo stali novinci v dolgih vrstah. Major C. jaše dva-, trikrat gor in dol med redmi, motreč nas mlade vojake; naposled obstane in izpregovori nekako tako-le: »Naš polk je sedaj na Moravskem; dopolniti si mora moštvo. Vojska naša bode potem tako silna, da pobijemo vse Prusake. V štirinajstih dneh smo v Berölinu, v stolnem mestu Pruskem; potlej je konec vojni.« Po teh ognjevitih besedah vpraša glasno, da se je daleč razlegalo:

»Kdor hoče iti rade volje k polku, naj stopi na-prej!«

Nekoliko hipov je bilo vse mirno; potem pa stopijo nekateri iz redij; med njimi bil sem tudi jaz. Kako to? bote morda vprašali. Si-li pozabil materinih solz? Nisem jih in jih ne bom nikoli; toda življenje v vojašnici mi je bilo neznosno. Rajši trpim vse vojne britkosti in nevarnosti, nego da bi samo nosil kruh, pometal vojašnico in krtačil slamnik. Biti sem hotel pravi vojak. Vrhu tega mi je pa rojila po glavi misel, da bi hitreje avanzoval v vojni.

Zvečer sem pisal materi. Tolažil sem jih in se priporočal njihovi ljubezni in molitvi.

Drugi dan dobimo novo obleko in opravo ter sploh vse, kar je potrebno za vojno. Popoldne odrinemo na kolodvor. Jaz sem bil zamišljen; drugi so si delali na vso moč »korajžo« s petjem in vriskanjem. Z Bogom domovina draga! Morda te ne vidim več. Peljali smo se na Dunaj, odtod v Olumue in dalje do Moravske Tribave. Došli smo k polku. Bilo nas je kakih tristo; kajti naposled so pobrali vse, stare in mlade; major ni več vprašal, hoče-li kdo iti radovoljno ali ne.

**Smešnica.** Postavili so bili v neki vasi enkrat, ko so pri farni cerkvi obhajali cerkveno žegnanje, fantje lep maj. Ko pa je v tistej okolici kmalo potem toča pobila, brž so nekateri ljudje znašli, da toče nihče drugi ni kriv, kakor maj. Kdo torej ve povedati, komu bi se bilo bolj čuditi, ali modrosti in znajdljivosti ljudij, ali moči, katero ima obeljena, po konci stoječa smreka?

## Razne stvari.

(Milostljivi knezoškof) so se odpeljali v torek popoldne na Dunaj, in utegnajo o konci tedna priti domov.

(Odlikovanje.) Minister za državne finance, dr. Steinbach je dobil red železne krone prve vrste. Da je to odlikovanje v zvezi z uravnavo »kronske veljave«, o tem ni dvoma.

(Zahvala.) Blagorodna gospá Marija Bratanič iz Šentilja pri Velenji je darovala družbi sv. Cirila in Metoda petsto goldinarjev. Za ta velikodušni dar izreka domoljubni gospej najsrčnejšo zahvalo

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Šolstvo.) Z začetkom šolskega leta 1892/93 bode na privatnem ženskem učiteljski pri šolskih sestrah v Mariboru I, II. in IV. tečaj in kurs za ročna dela. Več pové vodstvo čč. sester.

(Posvečevanje nedelje.) Na novi železnici iz Poličan v Konjice dela se tudi v nedeljah in pobožno slov. ljudstvo vpraša po vsej pravici: ali se tako spoštuje božja postava in kako se ujema to s cesarsko postavo o nedeljskem počitku?

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval neimenovan dobrotnik slov. šolske mladine iz Ljutomera 6 gld. 40. kr.

(Učiteljstvo.) Na c. kr. učiteljski v Mariboru je postal g. dr. Ivan Bezjak stalni učitelj za slovenščino.



## Štajerska deželna zdravilnica Rogatec - Slatina.

Južne železnice postaja: **Poličane.**  
Sezona od 1. maja do 30. septembra.  
Zdravitev s pitno, topliško in  
studeno vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razpošilja ravnateljstvo brezplačno.

**Tempeljska in Styrija-slatina,**  
vedno nova polnitev,  
slavoznano glavberjevoslno zdravilo  
proti boleznim prebavnih organov in  
izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatcu  
in na Slatini ter tudi v vseh trgovinah  
z mineralnimi vodami, v boljših spece-  
rijskih in drogerijskih prodajalnicah  
ter v lekarnah. 5-5

## Novi živinski sejem

vrši se prvi ponedeljek po 3. avgustu vsakega  
leta (letos dne 8. avgusta) v Spodnji Pol-  
skavi. 1-2

## Naznanilo.

Prodajalnica tik cerkve v Rečiškem trgu,  
v zgornji Savinjski dolini, s potrebno pri-  
pravo za špecerijsko in manufakturno blago,  
odda se takoj v najem. Več pové

**Janez Smodiš,** 2-3  
posestnik na Rečici, (pošta Rietz.)

## Pisarica za loterijo,

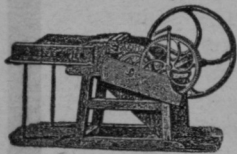
katera je v tej stroki zastopna, na deželi se  
takoj sprejme. Več pové upravništvo „Slov.  
Gospodarja“. 2-2

Tovarna 9-15

## J. Weipert & sin v Stockeravi

priporoča vsakovrstne lastne gospodarske naj-  
bolje in novejšje stroje, kakor vitla, mlatil-  
nice, rezalnice za sadje, stiskalnice, mline  
in vse rezervne dele itd. po celo nizki ceni.  
Plačilo na obroke. Potovalnih agentov ne po-  
šiljamo in zavolj priročnosti je naša vzgledna  
zaloga pri gospodu **F. Pišku v Hotinji**  
**vesi** (bei Kranichsfeld.) Stroji se pošljejo  
franko in 14 dni na poskušnjo. Ceniki zastonj.

## Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,



mlatilnice, čistilnice za žito,  
trierje, slamoreznice,  
mline za sadje,  
stiskalnice za sadje in vino, za grozdje,  
kakor vse druge stroje in priprave  
za kmetijstvo,  
vinarstvo in sadjarstvo itd.  
priporoča v najnovejši in najboljši  
obliki, po ceni.

**IG. HELLER, DUNAJ,**

Praterstrasse 78.

Illustrirani zapisi in polvalna pisma v hrvaškem, nemškem, italijem in slovenskem  
jeziku po zahtevanju brezplačno in franko. — Čas za poskušnjo — garancija,  
spodaj pogoj. — Koper anširane cene! —

**Učenca,** pošterih starišev, vsaj  
16 let starega, zdravega  
in marljivega sprejme takoj pod dobrimi po-  
goji Ivan Raušl, usnjari pri Sv. Juriju ob  
Ščavnici. 3-3

## Razglas.

Pri krajnem šolskem svetu v Tepanji  
pri Konjicah bode za stavljenje novega dvo-  
razrednega šolskega poslopja zniževalna  
dražba dne 16. avgusta t. l. dopoldne ob  
10. uri na mestu stavbe. Podjetniki se vabijo.

Prevdarek, obris in stavbni pogoji so pri  
načelniku na pregled. Prevdarek za stavbo  
je določen na 10.000 gl.

Krajni šolski svet v Tepanji, 23. julija 1892.

Načelnik:

Franc Napotnik.

1-2

## Sesaljke

solidne izdelave za različne potrebe;  
pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje  
vodotočne cevi, sesaljke in spravo za  
kletarstvo, angleške cevi iz kovanega  
železa, cevi iz konopnine in gumija,

## kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe  
in razne podobe, vretenice, ventile za-  
porne, pozračne ventile vsake vrste, po-  
prijemne železne za razne cevi, spravo  
za kopališča, izljalivnike, kotlje za nare-  
janje plina, varovalno orodje, posode za  
kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu  
naposled

blago iz lite kovnine in mednine  
po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s porošt-  
vom za dobro robo

## ALBERT SAMASSA

c. kr. dvorni zvonar in fabrikant  
strojev in gasilnega orodja v

## Ljubljani.

Podrobne cenilnice dopošilja brez-  
plačno in franko. 5

## Zahvala.

Podpisani zahvaljuje se srčno v  
imenu svojih zalujočih sorodnikov vsem  
onim, ki so počastili in spremili na-  
šega ljubega očeta in dedeca

## France Divjak-a

dne 23. julija t. l. k večnemu počitku.  
Srčna hvala tudi vsem, ki so njim po-  
darili toliko krasnih vencev in ki so  
njim na pokopališču tako lepo zapeli.

V Framu, dne 24. julija 1892.

France Divjak mlaj.

## Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva Konrada Wöiflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo  
žleбенega in narezanega pohištva za  
spalnice, postrežnih miz, miz za sa-  
lone, pisarnih in napravnih miz,

kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, diva-  
nov, balzakov, otoman, sof, kanape-  
jev, naslanjačev, posteljnih vložkov  
in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih  
zreal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlače-  
nim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrirani ce-  
niki brezplačno in franko. 7-20

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave**  
— ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

## Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih  
**bratov Ölz** z varnostnimi markami: **podobo**  
in **ponvico**.

Ako se jej primeša nekoliko 13-30

## Ölz-ove kave,

katera je **najboljši** in **najizdatnejši** dostavek  
h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera  
presega navadno bobovo kavo.

## Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščenata tovarna  
za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Specijalne tovarne za

# SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

za vse svrhe.

žlebe v vsaki velikosti. 16-20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation  
**W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.**

Zapisniki brezplačno in franko.